

Sygn. akt V KO 30/20

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **B. W.** oskarżonego z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i **M. M.**
oskarżonego z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 18 § 3 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 7 maja 2020 r.,
wniosku o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w K.
z dnia 14 lutego 2020 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 37 k.p.k. *a contrario*

postanowił:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. wystąpił w wnioskiem o przekazanie sprawy oskarżonych innemu sądowi równorzędnemu (Sądowi Rejonowemu w B.) z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, a w tym wypadku ciężką chorobę oskarżonego B. W. uniemożliwiającą mu podróż z miejsca zamieszkania w B. do Sądu Rejonowego w K. bez narażenia na znaczne pogorszenie stanu zdrowia. Oskarżony M. M. może natomiast brać udział w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w B. .

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na temat podstaw dowodowych przekazywania spraw B. W. w trybie art. 37 k.p.k. Sąd Najwyższy wypowiadał się już wielokrotnie (ostatnio postanowienia: z dnia 7 października 2019 r., sygn. V KO 87/19, z dnia 14 listopada 2019 r., sygn. V

KO 97/19, z dnia 21 listopada 2019 r., sygn. III KO 111/19). Sąd Najwyższy w powyższych orzeczeniach odmówił uwzględnienia wniosku, aczkolwiek zauważyć należy, że w kwestii przekazywania spraw oskarżonego zapadały w trybie art. 37 k.p.k. również odmienne rozstrzygnięcia (np. postanowienia: z dnia 26 czerwca 2019 r., sygn. III KO 57/19, z dnia 8 sierpnia 2019 r., sygn. IV KO 90/19 z dnia 14 sierpnia 2019 r., sygn. II KO 69/19). Okoliczności każdej sprawy wymagają niewątpliwie indywidulanego zbadania w aspekcie przesłanki dobra wymiaru sprawiedliwości.

W sprawie niniejszej Sąd odwołał się do kopii dwóch opinii sądowo – lekarskich o stanie zdrowia oskarżonego (z 4 czerwca oraz 10 listopada 2019 r.). Obie opinie zostały wydane do innych postępowań, zaś druga z nich do postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w K.. W tej sytuacji co do drugiej z tych opinii Sąd występujący mógł odwołać się do treści art. 168 k.p.k. Nie zmienia to jednak faktu, że warstwa merytoryczna opinii nie stanowi podstawy do przekazania sprawy na podstawie art. 37 k.p.k.

Wprawdzie dla dobra wymiaru sprawiedliwości, którym w tym wypadku, byłoby zagwarantowanie przeprowadzenia postępowania karnego, możliwym jest skorzystanie z dyspozycji tego przepisu, muszą jednak wystąpić okoliczności wskazujące, że procedowanie przed sądem właściwym jest wykluczone z uwagi na stan zdrowia oskarżonego. Wnioski opinii, do których odwołał się Sąd występujący nie zawierają w tej materii kategoriycznych stwierdzeń, wskazując jedynie na pewne niedogodności czy potencjalne zagrożenie, co jest niewystarczające dla uznania, że stan zdrowia jednego z oskarżonych w tej sprawie uniemożliwia procedowanie przed Sądem właściwym miejscowo, tym bardziej, że jak wskazano w postanowieniu sygn. III KO 111/19, wnioski opinii sformułowane zostały jedynie na podstawie wywiadu, a oskarżony nie dostarczył biegłej żadnych danych medycznych. Ponadto wobec oskarżonego toczyło się na terenie kraju wiele postępowań karnych bez korzystania z właściwości delegacyjnej (zob. postanowienia SN III KO 111/19 i V KO 97/19), co potwierdza stanowisko, że jego stan zdrowia nie uniemożliwia prowadzenia przeciwko niemu postępowania i nie stanowi dostatecznej podstawy do skorzystania z dyspozycji art. 37 k.p.k.

Kierując się powyższymi względami Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.